

פנינה ומוקי עם הפלקט, משה דיין לראשות הממשלה" אלון לא בסדר? ובגין? ואשכול?

הדין, היא עדותה של המזכירה הראשית בבנק, מרים קלינסברג. היא העידה, ש רענן אמיר סייע ביוף פרוטוקולים של הבנק. השופט — שזכה את אמיר מעבר רה זו — ראה בה עצמה מסייעת לדבר עבירה, מצא סתירות ופגמים בעדותה ואף קבע כי דברים מסוימים, המציאה לדבריו.

היה זה שנדר שהציע שהשניים ימסרו לי ביטחון את תעודות הוללים לבנק ברקליס, כי שנדר ידע יפה את מצב גירות הערך, וכי העניין כולו היה פרי יוזמתו. נשאלת השאלה: מדוע לא נקטה המשרה שום פעולה בכיוון זה? האם העסקה נוספת המתעוררת בעקבות פסק-

הטלת עונש כבד ביותר על העבירה בה נמצאו חייבים. העונש המכסימלי, אותו ביקשה התביעה, הוא חמש שנים. השופט גור: ארבע. ההר הוליד אומנם עכבר — אבל מחיר העכבר היה יקר מאוד. גור'הדין הכבד טישטש את העובדה, כי למעשה נחלו ה נאשמים ניצחון במרבית האשמות החמורות, שבגללן התחילה פרשת פויכסוונגר.

שאלות הדורות השובות. המשרה פט השאיר ספחים ותמיהות רבות. במרכזן עמד נתן דרורי, שמאו התפוצצה הפרשה מועסק כמנהל אדמיניסטרטיבי בחברת קשת. איש זה היה אולי הדמות המרכזית בפרשת פויכסוונגר. גם השופט קבע עובדה זו, ברומזו שלולא עדותו המפורטת ייתכן שלא היה מתקיים המשפט.

פויכסוונגר השתמשו במכתבי ערבות פיקטיביים של הבנק קושטנר את הפנה, כדי ל הערים על כללי הנויות של בנק ישראל. אששטיין ואמיר ראו את עצמם אשמים אך ורק באשמה זו, אם כי טענו שהיוזם לה היה דרורי, שעקב סיונו בבנק הסביר להם שזו דרך מקובלת בכוננים בארץ.

כמו פרשת מלחי. השבוע הסתבר שהערכה זו היתה מוטעית. השופט רובין זיכה את אששטיין ואמיר מכל האשמות — פרט לנו המתיחסת לערבויות הפיקטיביות. בה הודה אמיר בעדותו בכיתיה המשפט. מבחינה משפטית, הוליד ההר עכבר. ה סעיפים הכבדים נפלו — ורק בסעיף שבו היתה הודאה — ניתנה ההרשעה. ואומנם, בשלב של מתן פסקהדין, ולפני גור'הדין, היו פרקליטי המדינה חפוי ראש. היה מי שהמשיל את פסקהדין לתבוסת התביעה בפרשת מלחי. השאלה היתה: כמה יגזור השופט על העבירה. הצדדית.

מסעות

אוספים חתימות

התנועה למען משה דיין לראשות הממשלה שמה לה למטרה לאסוף את חתי מותיהם של 200 אלף אזרחים על פטיציה התומכת במועמדותו לתפקיד הרם. המיבצע הפומבי הראשון של התנועה נערך בשבת האחרונה. המארגנים הודיעו על צאת שיירה גדולה מכיכר מלכי ישראל בתל-אביב, לדימונה.

מספרת העיתונאית אלה זוהר, שזנזותה אל השיירה:

היו משמיצים שטענו, כי רק 200 מכוניות יצאו לדרך. ארבע המכוניות, שהגיעו בסופו של דבר לדימונה, היו מלאות עד אפס מקום באידיאליסטים אמיתיים: רמי כספי, בנו של עורך-הדין מיכה כספי, והמארגן של המיבצע; ד"ר זאב גוימן, מרצה למינהל עסקים והאסיסטנטית שלו; המתמחה למשפ טים מוקי בן-יאיר, ואשתו ניבה; והיפהפיה פנינה ליפשיץ ועוד כמה וכמה מאותו הסוג. אידיאליסטים אחד אחד.

כל האנשים האלה התארגנו כדי להחתים את האומה למען האידיאליסט הגדול מכולם — משה דיין. אולי ישמע את קריאת ה המונים הנושאים עניהם אליו, ויואל להסכים להיות ראש-ממשלה. למה דיין? ההתחלה היתה אידיאלית. קבלתי שתי הצעות נישואים.

- חיים מלול, 22: "למה לא?"
- יוסף בן-רשית, 24: "מפני שהוא פופולרי וזה מראה מהו."
- ניסים חלימי, 24: "כי אני אוהב את דיין. גם אוהב את בן-גוריון."
- אבליח יוסף, 44: "אוהב אותו. בן אדם טוב."
- אליהו תורגמן: "כי הוא מומחה."
- ניסים שרבי: "מה יש, אסור כבר לחתום? זה לא מפרע לי לחתום. אני מוכן לחתום על כל דבר."
- עמיאל שמעון: "לא יודע למה. ככה זה בפוליטיקה. כולם חותמים ולא יודעים למה."
- אחד החתנים: "בשבילך — ה כל !!!!"

והאחרים רעים? אין ספק, כי משה דיין ישמח לשמוע למה אלי אסולין ורבים מחבריו מתנגדים שיהיה ראש-ממשלה: "חבל עליו — קשה להיות ראש-ממשלה ושר הביטחון בבת אחת. הרבה עבודה!"

בידי המחתימים היו כבר כ-1800 חתימות והם התלו לארוז. רק אז, ברגע האחרון, למדתי את טיבם האמיתי של אנשי דימונה. שהם טובים, חביבים ונדיבים. הם לא יחתמו רק בעד דיין. לא ולא. לא הם. אלון לא בסדר? ובגין? ואשכול? מה יש, כולנו יהודים.

מיסוך משפטי יבש'מתאר פשע אחריד על חוף ימה של נתניה

כנסיון לחפות על בריחה לאחר מעשה הפשע, וליצירת אליבי לגביו. נראה שבין תאריך הודעתו הראשונה ותאריך הודעתו השנייה חל משהו שהמי ריצו לספר. "את כל האמת" כדבריו לחוק ריו, והוא מסביר את אי-בטחון דבריו בהודעתו הקודמת בכך שבאותו יום הוא פחד ולא ידע את הנעשה איתו, ועל כן ביקש מחוקריו לראותה כמבוססת. גם ב הודעתו השנייה ניכרים היטב חוסיו הגסים של סיפור שהומצא, ואשר בו מציאות ר דמיון משמשים בערביביה. הפעם הוא מנין לו אליבי חדש... נראה שבהודעה זו לא ראה הנאשם מנוס מהוכרת הפגישה עם המתלוננת ועם מלוויה, לאחר כרכורים מכרכורים שונים.

המעניין הוא, שבעדות לפנינו הרחוב את סיפורו, והוסיף שלב חדש. והוא, כי עוד לפני הפגישה עם המתלוננת, הס עם לעלות עם א רוסתו לחדרה ו לשכב איתה פע מיים. כיצד יכל היה איפוא לבצע אונס אחרי כל ה דברים האלה?

ברור לנו שה נאשם שיקר ללא בושה, ואף לא חס על ארוסתו החמימה, שנתלצה לעזרתו — ותמ כה בספור הבדים שהעלה בפנינו.

בסיכומי של דבר, משיכנעים אנו ללא ספק שפלוגי מס' 2 לא היה אלא נאשם מס' 2.

כפני חסאן

בסיכומי של דבר, משיכנעים אנו ללא ספק שפלוגי מס' 2 לא היה אלא נאשם מס' 2.

שר לנאשם

להיאמר בשאלה אם אין להרשיע גם אותו, שכן תיאורו על-ידי המתלוננת ו זיהויו במיסדר-זיהוי על-ידי העד הדני מה חים עדות רצינית וכבדה נגדו. אלא שאין אנו יכולים להתעלם מהעובדה, ששעה ששתי המתלוננות זיהו את יתר שני ה נאשמים, לא יכלו לזהות את הנאשם ה שלישי. אולי משום שהתוונים לכך לא הספיקו, שכן את שני האחרים ראו ה מתלוננות גם לאור הפנסים בסילית ואילו את פלוגי מס' 3 ראו רק לאור הירח על החולות.

לא נוכל איפוא למצוא בזיהוי זה עדות מספקת כדי להרשיע את הנאשם השלישי בודאות הדרושה, ועליכן נאשם זה ייחנה מן הספק.

וכך, בשעה שחייב וטורי חזר אל עסקיו כקבלן טיח בנתניה, עלו צבי זיגפריד (23) וכלפי חסאן (21) לניידת, שחובילה אוי תם לכלא בו ירצו את שבע שנות המאסר שהוטל עליהם.

סלעים, ושם אנס אותה לאחר שהוריד את תחתוניה. אחריו בא פלוגי מס' 1, ואף הוא בעל אותה. היא מספרת כי בזמן ש פלוגי מס' 2 נטפל אליה, הוא איים עליה שיהרגנה. היא בכתה וביקשה ממנו שיעזב

אונסי הת"דות

נה ואף אמרה לו שתתן לו כסף, אך הוא לא הרפה ממנה. כששמעה את אחרתה צוע קתי, אמרה לה שמוטב שלא תצעק עלי תהיגה. שתיהן התחננו ואמרו שהן בתוליות.

השאלה שנשארה להכרעה היא באם הוכחה זהותו של כל אחד מהנאשמים עם כל אחד משלושת הנאשמים שהשתפרו במעשה.

לא יכול להיות ספק כלשהו לגבי נאשם מס' 1. מאחר שבהודעתו במספרה וגם בעדותו לפנינו, הודה בפני מלא, כי הוא היה נוכח בכל שלבי המיקרה בקרה באותו לילה, ושמר על שני הדנים, לבסוף הוא גם מודה כי לאחר שחברו פלוגי מס' 2 סיים את מעשהו, ניגש הוא אל אליבת, שכב עליה ו... אלא משמע אותה צוע קת "דם! דם!" נק עה נפשו ממנה ו הו קם מעליה.

צבי זיגפריד

1 — הוא זוהה על-ידי כל אחת מן המתלוננות במיסדר-זיהוי שנערך על-ידי המשטרה. זולת זאת, בהודעתו הראשונה במשטרה התכחש לכל מה שיכל להיות קשור עם הקורות על שפת הים בנתניה, בסביבות חצות בליל ה-5.8.68. הוא מספר שנשאר בעיר זו ולן בה במשך כל אותו הלילה כדי לראות את "יום הצנחן" שנוצה ליום המחרת. נראה שבזמן שמסר הודעתו זו טרם ידע על הראיות וההוכחות שנאספו או שיאספו נגדו על-ידי המשטרה. מכל מקום, דבר אחד ברור מסיפורו, והוא העוב דה שלפחות את חלקו השני של ליל ה מיקרה הוא כילה כמלון בתל-אביב. דבריו על כנותו לחוות ביום הצנחן" נשמעים

שתי האחיות — אליזבת בת ה 18 ינורה בת ה-21 — הגיעו לפני חצי שנה מארצות-הברית לביקור בישראל. הצעירה באה כמתנדבת

אונסי הת"דות

ועבדה בקיבוץ רתי, השנייה באה כתיירת. מה שקרה להן בליל-הירח על חוף נתניה שימש נרשא ל משפט מרובך, שהסתיים בשבוע בכיתיה-משפט המחזית בתל-אביב. "העולם הזה" מביא את תוכן ספק הדין כלשונו, תוך השמטת הקטי עם האינטימיים-מדי. שמות ה בחורות שונן, כדי למנוע זיהויין.

ליד המיקרה נודמו השתיים ל נתניה. לאחר ששכרו חדר ללינת לילה יצאו לסייל, ובדרך התודעו לשני בחורים, אף הם חתירים מדניה. לאחר ההיכרות המשיכו הארבעה לסייל, עד הגיעם לטיילת שלאורך חוף הים. שם נפגשו בסביבות חצות עם שני צעירים, שלשם הנוחיות נקרא להם לפי שעה פלוגי מס' 1 ופלוגי מס' 2.

המתלוננת נורה מספרת, כי השניים הציעו לאחיות שתעובנה את חבריהן הדנים ו תלחינה אליהם. פלוגי מס' 1 אף הציע להן חשיש וס.ה. שתי המתלוננות מספרות כי כל אחד מהשניים שלח אליהן דיימ, והם נתבקשו להסתלק. בסוף הסתלקו מ התכרה, ואז ירדו המתלוננות עם שני מלחי הן הדנים מן הטיילת אל שפת הים. שם ישבו כולם על החול, זה בצד זה, כשהסלעים נמצאים לא הרחק מאחוריהם.

לא עברו דקות מרובות עד שהופיעו שנית — לפי עדות המתלוננת והדני האחד — פלוגי מס' 1 ופלוגי מס' 2, ועוד אדם שלישי שנכונה כפלוגי מס' 3. כאשר באו שלושת הנאשמים האלה אל החולות, מקום שישבו השתיים עם הדנים, הוציא מכיסו פלוגי מס' 3 משהו מכריע שנראה כסכין, ואיים עם זה אירגן אס משהו מן החבורה לא ישתוק. נורה מס' רת שהוא התחיל, לשום עליה דיימ, וה מתלוננת הרחיקה אותו מגופה וצעקה. אחר-כך חסבה הצידה, זרק אותה על החול, ושנית שם דייו על גופה. היא ניסתה להתנגן ולכסות את גופה בכייה, עד שלבסוף היכה אותה פלוגי מס' 3 באגרוף בעין, ולאחר מאבק הוריד את תחתוניה ובעל אותה.

המתלוננת אליזבת מספרת בעדותה, כי היה זה פלוגי מס' 2 שמשך אותה אל ה